

Březovský občasník

číslo 3/04

Úvodník

Možná jste si již všimli policistů, kteří v ranních hodinách střeží přechod pro chodce v blízkosti Základní školy. Po mnohých jednáních na téma bezpečnosti v našem městě se u nás podařilo zajistit hlídkování policie ČR. Toto hlídkování má preventivní charakter a v budoucnu bude rozšířeno do odpoledních i nočních hodin.

REDAKCE

Město Březová nad Svitavou informuje

Nová výstavba

Město Březová plánuje v budoucnu výstavbu 24 nových bytů ve 4 bytových domech. Prvním impulsem pro toto rozhodnutí byl velký zájem o novou výstavbu. Bytové jednotky, jejichž dokončení je naplánováno na začátek roku 2005, jsou téměř všechny zamluveny.

Pokud se projekt podaří realizovat, budou zastavěny veškeré pozemky na Špitálském poli, které jsou ve vlastnictví města.

Se souhlasem městského zastupitelstva byla podána žádost o dotaci u ministerstva pro místní rozvoj. V případě kladného vyřízení by činil příspěvek na jednu bytovou jednotku 630 000,- Kč. Věříme, že se nám podaří tuto dotaci získat. Držte nám palce!

Čtenáři nám píší

I naše město Březovou pozdravilo jaro se všemi krásami, které přináší. Přes veškeré kritické připomínky je očividné, že bylo našimi občany, s minulým i současným zastupitelstvem, hodně nového vybudováno a dále se buduje. I úroveň čistoty města stoupá. Náš dík patří i těm, kteří udržují staré památky města i okolí. K městu patří ovšem i duševní pohoda. Bylo řečeno: „Muž pracuje od rozednění do setmění a ženině práci konce není.“ Je čas práce i odpočinku. Především

sváteční nedělní klid by neměl rušit hluk sekaček a zejména řezání dřeva, které je slyšet až do dalekého okolí.

ohledy

Základní umělecká škola v Březové nad Svitavou

Reaguji na článku v minulém čísle Březovského občasníku, v němž pisatel(ka) sděluje své dojmy z vystoupení dětí na žákovské besídce v ZUŠ. Samozřejmě, že chvála potěšila nejen žáky, ale i nás učitele, proto bych ráda napsala něco víc o naší činnosti.

Základní uměleckou školu navštěvuje v letošním školním roce 35 dětí v hudebním oboru, vyučují zde 4 učitelé:

Marcela Černá - klavír, zobcová flétna, korepetice

Dana Pražáková - klavír, zpěv, sborový zpěv, hudební nauka

Richard Hora - zobcová flétna

Milada Dvořáková - zobcová a příčná flétna

Děti z 1.třídy (výjimečně i z MŠ) procházejí tzv. přípravkou, kde se rozvíjí jejich hudebnost, zpívají, tancují, učí se noty a od pololetí se začínají seznamovat se zvoleným hudebním nástrojem. Letos je těchto "přípraváčků" 8. V dalších letech už je vyučování individuální, společná je pouze hodina hudební nauky.

To, jak jsou naši malí muzikanti rok od roku šikovnější, mohou předvést nejen svým rodičům, ale i širší veřejnosti na různých besídkách, koncertech a soutěžích.

Paní učitelka Černá vede šestičlenný soubor zobcových fléten, který se v únoru zúčastnil okresního kola soutěže v oboru komorní hra a získal v Jevíčku 1. místo s postupem. Krajské kolo proběhlo 16. března ve Vysokém Mýtě a i zde soubor obstál velmi dobře - umístil se ve své kategorii jako 2. a udělal nám všem velkou radost.

Soubor hraje ve složení:

Sára Rumlová, Kateřina Vanclová, Michaela Mullerová, Jitka Kolbábková,

Zuzana Klodnerová, Barbora Zrnová - zobcové flétny a Kateřina Bohdálková - klavír.

Pod hlavičkou ZUŠ pracuje od září také pěvecký sbor Melodie, který má asi 30 zpěváků (převážně z 2. stupně ZŠ) a vede ho paní učitelka Pražáková. Sbor účinkoval v říjnu na přehlídce v Pardubicích při příležitosti Dne kultury pardubického kraje, 9. prosince zpíval na Zimním koncertě v Březové, 14. dubna se zúčastnil krajské přehlídky dětských pěveckých sborů v Ústí nad Orlicí, kde se umístil ve stříbrném pásmu a o jeden stupínek si tak polepšil oproti loňskému roku. 23. dubna bude zpívat na Festivalu amatérských pěveckých sborů ve Svitavách a do Svitav si zajede ještě jednou na přehlídku dětských sborů, která se bude konat 19. května.

Do dnešního dne jsme v ZUŠ uspořádali 4 žákovské besídky, pátá se uskuteční

27. dubna v 16.00 hod. Srdečně též zveme na Koncert absolventů dne 5. května v 17.30 hod. do Památek, kde se se svým závěrečným vystoupením představí Jitka Kolbábková, Michaela Mullerová, Kateřina Kotoulková, Jiří Částka a Helena Pospíšilová.

Marcela Černá-vedoucí pobočky

NOHEJBAL, NOHEJBAL, NOHEJBAL

Většina našich spoluobčanů již jistě ví o tom, že před dvěma roky byly vybudovány v místní části Dlouhá dva nové nohejbalové kurty. Tato hřiště byla zbudována díky podpoře městského úřadu, starosty pana Mgr. Kisse a hlavně díky nadšení party milovníků tohoto sportu. Za toto krátké období zde byly uskutečněny již tři úspěšné nohejbalové turnaje trojic, kterých se zúčastnila mužstva nejen z místního okolí, ale i z Městečka Trnávky, Prostějova, Boskovic, Brna atd.

V letošním roce se dne **19.6. 2004** uskuteční již II. ročník nohejbalového turnaje trojic **HADI CUP 2004**. Touto cestou bychom rádi pozvali všechny příznivce sportu, aby přišli podpořit naše družstva, která se vždy umísťují na předních místech.

Pro všechny zájemce o tento náš typický český sport dodáváme, že naše hřiště nejsou k dispozici pouze úzké skupině lidí. Rádi přivítáme každého, kdo bude mít chuť si zasportovat a udělat něco pro své zdraví.

Nohejbalový oddíl TJ SOKOL Březová nad Svitavou

Poděkování panu lékárníkovi

Chtěly bychom touto cestou poděkovat místnímu panu lékárníkovi. Chceme jej pochválit za ochotu a za jeho profesionální a přitom lidský přístup k zákazníkům. Nedělá rozdíl mezi mladými a starými. Každému dobře poradí! Tento milý člověk není pouhým „prodavačem léků“, dokáže všechny pohladit na duši a to je v dnešní době velmi cenné. Jsme rády, že v našem městě máme právě takového sympatického pana lékárníka.

Děvčata z pletení

Hledání ševce

Moje maminka se v minulých dnech dožila 80 let. Ráda bych se podělila o příběh z jejího života, který začal v době války a vyvrcholil právě v souvislosti s její osmdesátkou.

Koncem loňského léta maminka stále více přemýšlela o svém věku a o průběhu života. Při jedné mojí a manželově návštěvě začala vyprávět příběh, který se jí po dlouhých letech vybavil.

Ve válce chodila denně pěšky do práce do mlékárny v Olešnici z několik kilometrů vzdálené vesnice Veselka. Na tuto cestu neměla vhodné boty a to byl v té době problém, protože vše bylo na lístky, ty nebyly a

nebyly ani peníze. Spolu s ní chodila do práce její sestřenice Žofka z Kněževse. Ona věděla o jednom ševci v Bystrém u Poličky, který by možná „načerno“ boty ušil. Zkusily se tam spolu v neděli vypravit a dobře tam pochodily. Za krátký čas měla maminka nové boty a dlužila ševci dohodnuté splátky v naturáliích. Jenže po splacení dvou splátek, jako mnoho dalších mladých z ročníku 1924, musela nastoupit na nucenou práci do Německa. Když se téměř po roce počátkem roku 1945 šťastně vrátila, přišel konec války, vdala se, přestěhovala se do Březové, narodila jsem se já, později můj bratr a dluh „ševci“ zůstal nevyrovnán - zapomenut.

Zde končí příběh z války a začíná dnešní. Na prosbu maminky jsme s manželem slíbili, že zkusíme „ševce z Bystrého“ vypátrat, aby se s ním mohla opožděně nějak vyrovnat.

Jednu srpnovou neděli jsme vzali maminku do auta a rozjeli se hledat nejprve její sestřenici Žofku, kterou naposledy viděla před léty. Věděli jsme pouze to, že se provdala někam do Svojanova, kde má žít se svým synem. Znali jsme jen její příjmení za svobodna, ale nevěděli jsme, je-li vůbec ještě naživu. Zastavili jsme se ve Starém Svojanově za jedním z našich známých, Milošem. Kupodivu za chvíli jsme věděli, koho vlastně hledáme. Paní Žofii Bačovskou z Předměstí. Jeli jsme tam, překvapili tetu i celou rodinu jejího syna. Velmi hezky nás přivítali, pohostili, ale maminka se nedala dlouho zdržovat. Jakmile zjistila, že si teta pamatuje, kde v Bystrém „ševce“ hledat a že je ochotná zajet tam s námi, cestovali jsme ihned společně dál.

No a konec? „Švec“ už samozřejmě nežije. Jeho syn s rodinou stále bydlí v tom domku, kde žil jeho otec za války. Po přemlouvání přijala rodina vyrovnání za boty a navíc ještě částku na květiny, které slíbili dát „ševci“ na hrob. Když jsme pak z Bystrého odjížděli, všichni stáli před domkem a ještě nevěřicně nám mávali na rozloučenou. Jejich překvapený výraz v tvářích vidím ještě dnes.

A maminka má v duši klid a spokojenost, že ve svých osmdesáti letech vyrovnala starý dluh a není nikomu dlužna.

Ve Březové nad Svitavou 3. března 2004

Jana Staňková

Z historie města

* Hřbitov ve Březové nad Svitavou byl založen v roce 1784, kdy nahradil hřbitov kolem farního kostela, který zrušil z hygienických důvodů dvorním dekretem císař Josef II., neboť se nacházel v centru města.

Na okraji zrušeného hřbitova byla pak postavena v roce 1791 budova školy zbořena v prvních letech 20. století, neboť svému účelu přestala sloužit již v roce 1857. Nový hřbitov byl již dvakrát rozšiřován. V roce 1894 zde byla postavena

novogotická hrobková kaple sv. Anny, jejíž zařízení zhotovili Alois a Lepold Schlöglvi v témže roce. Nástěnná malba sv. Anny vyučující P. Marii je od malíře Constantina Ambrose, rodáka ze Březové nad Svitavou. Kaple benedikována 10. 5. 1895. Hřbitovní brána je místní tovaryšskou zkouškou z doby kolem roku 1920.

V areálu hřbitova se dochovalo i několik pěkných náhrobků a kovaných mříží z 19. a z 1. třetiny 20. století.

Jiří Válka – kronikář a správce hřbitova

***Na přání autora redakčně neupraveno**

Dopis z Austrálie

Milým krajanům z Březové posílám srdečný pozdrav. Paní knihovnice vyslovila přání, abych napsala malý příspěvek do vašeho zpravodaje, něco o životě v Austrálii.

Protože jsem vlastně na druhé straně zeměkoule, tak když je v Evropě zima, tady je léto. Když je u nás jaro, tady je podzim. A podobně je to i s časem; my tu máme den, když je u vás noc a naopak. Školní rok tu začíná po letních prázdninách na konci ledna.

Když jsme se kdysi ve škole probírali látku o Austrálii, byla jsem právě nemocná a nějak mi to prošlo, že jsem se to nemusela naučit. Austrálie mě v nejmenším nezajímala. Věděla jsem jen, že tu jsou města Sydney, Melbourne, a Brisbane; Velký křídový útes u pobřeží, klokani, koaly, dingové, ptakopysk a ježura a to je myslím všechno.

Doma se mi líbilo a byla jsem tím posledním člověkem, který by chtěl odejít z naší krásné vlasti do daleké ciziny. Dostala jsem se sem tenkrát proti své vůli a ten, který si představoval, že ho jinde čeká štěstí, se po převratu vrátil zpátky. Já už tu ale mám děti, australské zetě a vnoučata, není myslitelné je opustit. A věřím, že „Všude je zem Páně“. Dost dlouho mi trvalo smířit se s tím, že jsem v cizině, dlouho se mi strašně stýskalo. Už jsem se se vším nejen smířila, ale rozhodla jsem se mít ráda to, co mám, netoužit po ničem, co nemám. Jsem šťastná, že mám velkou rodinu, sedm dětí, to má dnes málokdo. Mám také spoustu cenných a výborných přátel. Když mi zemřel syn, stáli při mně a byli mně oporou. Mám též víru v Boha a vím, že bez něj by byl život příliš těžký.

Tady je hodně křesťanů. Žije se tu nějak úplně jinak. Lidé si potrpí v Austrálii na zdvořilost, zatímco Češi jsou zase víc srdeční. Na venkově se často musí čelit extrémnímu počasí, horku, záplavám, tropickým bouřím i požárům. Všem je nutné se přizpůsobit. Snad proto není zvykem, si na nic stěžovat. Na venkově se tu říká, že je buď hostina, nebo hladomor, *feast or famine*. I několik roků mohou být farmáři v některých oblastech téměř bez úrody a pak to jeden výjimečně dobrý rok všecko vynahradí. Jde o to vydržet. Nedávno se konečně dočkali deště ve vnitrozemí středního Queenslandu. Pršelo tak, že se krajina proměnila v obrovské jezero. Farmáři se radovali z budoucí úrody, ani jim nevadily ztráty na dobytku. Předtím vyschlé řeky za čas pomalu dopraví

drahocennou vodu do suchem trpícího vnitrozemí státu New South Wales. Vodě se tu říká tekuté zlato, *liquid gold*. Ukazovala jsem synům české video, na kterém byly, za zvuků Vltavy, záběry z pražských záplav. Skoro Čechům tolik vody záviděli. Bylo tu strašné sucho a vedro, zuřily požáry. Voda v Austrálii znamená život a sotva jí může být dost.

Začíná nám podzim, 1. března, snad už máme nejhorší vedra za sebou. Vzpomínám na to, že v českých zahrádkách kvetou sněženky a bledule, lýkovec a v habrovém lesíku podléšky brzy též začnou. Jak mohou zároveň žít ve dvou tak odlišných světech? Zdá se, že je to jediné řešení. Myslela jsem si pořád, že jsem domov ztratila. Ale po loňské návštěvě (v Čechách) mi je jasné, že stále pro mne existuje a existovat nikdy nepřestane.

**Od Jitky Šimové, rozené Švancarové
nar. 1943, žijící v Austrálii**

Proběhlo

Dětský karneval

Letošní dětský karneval se opravdu vydařil. Do Kulturního domu v Březové nad Svitavou se dostavila velká spousta těch nejkrásnějších masek. Bylo skutečně vidět, že děti i rodiče si dali na jejich přípravě záležet. Porota neměla tentokrát vůbec lehkou úlohu. Nakonec ale vše dobře dopadlo a diplom, cenu pro nejlepší masku, získaly všechny.

Děti také měly možnost si zasoutěžit. Připraveny pro ně byly hrátky s novinami, slalomová dráha, prolézání pytlím nebo také stavění věží z kostek a další. Soutěžili mnohdy i dospělí a proto doufáme, že se vyřádili přinejmenším tak, jako děti.

Posezení se seniory

Celou akci zahájil úvodním slovem pan starosta Mgr. Martin Kiss. Předtančení si pro naše seniory připravil TANEČNÍ KROUŽEK z Moravské Chrastové. Následovala vystoupení tanečnicků z tanečního klubu CARMEN a ukázka COUNTRY TANCŮ pod vedením Kateřiny Macháňové.

Věříme, že se každý příjemně pobavil, chutně povečeřel a zatančil si. Příští rok se snad všichni společně opět takto setkáme, pokud zdravotní dovoľí.

Noc s Andersenem

Celá akce se myslím vydařila. Účastnilo se jí 22 dětí (z 2.-4. třídy) a 6 dospělých. Děti se nejprve ubytovaly. Následovala exkurze po knihovně, při které se děti dozvěděly, že v knihovně žije strašidýlko, které mi prozradilo kouzelné zaříkadlo. Tímto zaříkadlem je vždy 2. 4. po setmění možno přivolat pana Andersena.

Následovalo pár soutěží a po nich šly děti na večeři do požární zbrojnice. Posilnění párky v rohlíku a čajem si prohlédly hasičskou výzbroj a výstroj i zásahová vozidla hasičů.

Po návratu do knihovny se zhasla všechna světla a děti, které se už dopředu naučily výše zmíněné zaříkadlo, si přikouzly pana Andersena i s jeho komornou. Pan Andersen popovídal dětem o svém životě a rozdál jim svůj životopis. Jeho komorná doplňovala jeho líčení o historické zajímavosti. Děti byly tak nadšeny, že se kolem pana Andersena seběhly a chtěly autogram. S panem Andersenem se dokonce všichni vyfotografovali. (Pokud bude fotografie vydařená, uveřejníme ji v některém z následujících čísel občasníku.)

Po odchodu pana Andersena jsme malovali strašidýlka. (4. 4. jsem je rozevřela po knihovně a vyrobila jsem plakáty, které zvou kolemjdoucí na Výstavu malovaných bubáků a strašidel. Bylo by přece škoda se o tak krásné výtvary nepodělit.)

Děti si také trochu zacvičily v rytmu pohádkových písniček, aby ze sebe dostaly přebytečnou energii a mohly se soustředit na další program.

Paní Zdena Ducháčková přečetla dětem některé ze svých básniček. Jednu zveršovanou pohádku dokonce věnovala všem dětem na památku.

Následovalo kolektivní čtení pohádky O ošklivém káčátku. Když se přiblížila půlnoc, čekala děti stezka odvahy, při které se svíčkou v ruce prošli tajemná zákoutí budovy. Všichni byli nakonec tak stateční, že dostali diplom. Před spaním se ještě hrálo na kytaru a zpívaly se písničky z večerníčků a pohádek.

Nakonec se zhaslo a kdo ještě nechtěl spát, poslouchal pohádku z úst pohádkové babičky „lidové vypravěčky.“

S dětmi jsme se rozloučili v 8.00 po snídani. Každý si odnášel domů pamětní list na pohádkovou noc a také nevšední zážitky.

Jana Poláčková

Touto cestou velmi děkuji za pomoc D. Jozové, K. Macháňové, L. Kissové, Z. Ducháčkové, J. Povolnému i všem obětavým hasičům i hasičkám, kteří mi pomohli s organizací celé akce.

Víte že....

- keře, které byly před několika lety vysazeny na našem náměstí, jsou vždy na jaře předčasně ostříhány? Je škoda, že tyto dřeviny, které jsou nejkrásnější právě na počátku jara, ještě nikdy nemohly vykvést a okrášlit naše město.

Společenská kronika

Během měsíce března se do Březové přistěhovali 2 noví občané, 1 občan se odstěhoval. 4 občané zemřeli a narodili se 2 noví občanci – Mia Sarah Mauzerová a Karolínka Sílová.

K 31. 3. 2004 měla Březová nad Svitavou 1520 obyvatel.

*5.4. jsme si připomněli první výročí úmrtí pana Václava Vopálenského.
Vzpomíná rodina*

Kam za kulturou?

KDY?	KDE?	CO?	Za kolik?
27.4. 16.00	„Památky“ Březová n. Sv.	Žákovský hudební večer	-
27.-28.4. 17.00, 19.30	KINO LETOVICE	Pán velryb	50,-
30.4. 18.00	Hasičská zbrojnice Březová n. S.	Pálení čarodějnic s domácí zabijačkou	30,-
29.-30.4. 17.00, 19,30	KINO LETOVICE	Lepší pozdě nežli později	50,-
5.5. 17.30	„Památky“ Březová n. Sv.	Absolventský koncert	-
18.5. 17.00	Kulturní dům Březová n. Sv.	Jarní koncert pořádaný ve spolupráci místní ZUŠ a ZŠ	?
28.-29.5.	Louky u vlakového nádraží	Soutěž mladých hasičů	?
30.5. 14.00	Sraz je u hasičské zbrojnice v Březové n. S.	Pohádkové odpoledne - soutěže, setkání s pohádkovými bytostmi, pouťové atrakce a další	?

Vydavatelem BŘEZOVSKÉHO OBČASNÍKU je Město Březová nad Svitavou, Moravské náměstí 1, 569 02 Březová nad Svitavou, IČO: 483869. BŘEZOVSKÝ OBČASNÍK je do evidence periodického tisku zapsán pod evidenčním číslem MK ČR E 14767.

© Redaktor Jana Poláčková, tel: 461 52 13 31, Městská knihovna Březová nad Svitavou, Moravské náměstí 56, 569 02 Březová nad Svitavou.

Členy redakční rady jsou členové KULTURNÍ KOMISE v Březové nad Svitavou